

ми трохи проти волі зранку виїжджаємо
в країну предками й пророками обіцяну
недокурок гріха і жменя молитов — в пожмаканій душі
в кишені — порожня страшна бо духом ми слабі
а хто накреслив ті стежки якими нам ступати ?
на кожному перехресті — янголи підступні замість воронів
за обрій відлетів віддавна перелітний віщий птах —
від нього загорівся світ що за побляклим дзеркалом
ми вирушаємо свідомі що ніхто на нас там не чекає —
паломники буденного мандрівники ймовірного.

Збірка « [Комашиний вимір](#) ».